حس خوش تورق

مصطفی شیرمحمدی
سردبیر
ایران دیلی

در روزگاری که سرعت اطلاع‌رسانی درباره تحولات و رخدادهای گوشه و کنار جهان، به لطف فناوری‌های نوین جهشی چندبرابری یافته است، شاید از نظر خیلی‌ها خرید روزنامه‌ای که با تأخیر دست کم هشت ساعته اخبار را به دست شان می‌رساند چندان توجیهی نداشته باشد. خیلی از افراد در پاسخ به این سؤال که آخرین بار کی روزنامه خریدید، احتمالاً پاسخ دهند یادمان نمی‌آید. پاسخ احتمالی اکثر جوانان زیر ۲۵ سال هم شاید این باشد که هیچ وقت! گوشی‌های هوشمند در کانون این تحول بزرگ قرار دارند. ابزاری که امروزه در دستان ۸۵ درصد ساکنان کره زمین و بیش از ۷۰ درصد مردمان ایران زمین قرار دارد و آنها را به دنیایی از اطلاعات و اخبار پیوند می‌دهد. درواقع قدرت اصلی گوشی‌های هوشمند در نرم‌افزارهایی است که در اختیار کاربران شان قرار می‌دهند. از گردش در وب و دیدن انواع شبکه‌های تلویزیونی خبری پخش زنده گرفته تا سکوهای اجتماعی و پیام رسان ها. اینها همان امکانات قدرتمندی هستند که عرصه رقابت را برای رسانه‌های چاپی بسیار سخت کرده‌اند. در نگاه نخست، به نظر می‌رسد برنده این مسابقه رسانه‌ای گوشی هوشمند باشد با طیف گسترده‌ای از خدمات کاربردی که دسترسی سریع به انواع مختلف خبر از جمله متن، عکس، ویدیو، گزارش خبری ویدیویی، پخش زنده و... را بسیار آسان و در عین حال در مقایسه با روزنامه که دامنه محدودتری در ارائه انواع خبر دارد، به نسبت ارزان کرده است. این مزیت‌ها حتی باعث شده برخی از رسانه‌های معروف چاپی جهان از جمله روزنامه ایندیپندنت انگلستان بساط کاغذ و جوهر را کاملاً جمع کنند و تنها از طریق وب و شبکه‌های اجتماعی اخبار را منتشر نمایند. اما چه دلایلی می‌تواند به چهار سده زندگی روزنامه‌ها تداوم بخشد و مانع بازنشسته شدن آنها شود؟ شمار این دلایل شاید کم باشد اما می‌توانند درخور توجه و قانع‌کننده باشند. نخست اینکه روزنامه همچنان هواداران خود را دارد. هنوز شمار قابل توجهی از جمعیت جهان و ایران تمایل دارند اخبار را از لابه لای «کاغذ اخبار» بخوانند. برای نمونه، در هند هنوز روزنامه‌ها با تیراژ بالا با تعداد صفحات ۱۶، ۲۴ و حتی بالای ۷۰ چاپ می‌شوند. یا در ژاپن در سال‌های اخیر کارزارهایی به راه افتاده تا جایگاه مطبوعات حفظ شود. بنابراین تا وقتی تقاضا وجود دارد عرضه می‌تواند ادامه داشته باشد. دوم اینکه ضریب اعتبار نوشتار چاپی همچنان به طور محسوسی بالاست. نه می‌توان آن را حذف کرد نه ویرایش. در میان رسانه‌های اینترنتی ایران بارها اتفاق افتاده که خبر صحیحی پس از انتشار بنا به دلایلی از جمله مصلحت اندیشی، فشار از بیرون و غیره با فشردن یک کلید محو شده است. اما در روزنامه، چاپ هر مطلبی حکم «قُضِیَ الأَمْرُ» را دارد و همه مصلحت‌اندیشی‌ها و مسئولیت‌ها و دردسرهای احتمالی، پیش از نشر در نظر گرفته شده است. سوم اینکه در شبکه‌های اجتماعی هر فردی می‌تواند به لطف دوربین تلفن همراه خود و یا دیگر قابلیت‌های این وسیله، هر محتوای متنی و تصویری را به اسم خبر منتشر کند. شکی نیست که بسیاری از این نوع محتواها می‌تواند مبنای اقدام خبرنگاران و روزنامه نگاران تحقیقی قرار گیرد و صحت آن تأیید شود. اما کیست که آگاه نباشد از این حقیقت که بسیاری از محتواهای منتشر شده در فضای مجازی از سوی آماتورها فاقد مبنا و در نتیجه دروغ است. فارغ از موارد بالا، تورق در میان صفحات هنگام نوشیدن چای صبحگاهی و نیز رایحه دلپذیر کاغذ، همچنان حسی است لذتبخش برای صدها میلیون انسان علاقه‌مند به روزنامه در سراسر جهان. این حس قوی را نمی‌توان نادیده گرفت.

مبارکتان باشد

محمدصادق علیزاده
سردبیر
ایران جمعه

نقطه شروع ماجرای ما به تیرماه ۱۴۰۱ برمی‌گردد. حسب نظر و رأی آقای مدیرمسئول - هرچند در اتاقش در طبقه چهارم است اما تقریباً سوراخ سنبه‌ای نیست که در روزنامه و مؤسسه مطبوعاتی ایران از چشمش دور بماند- نشستیم و صحبت کردیم که هفته‌نامه موقتاً معلق مانده ایران‌جمعه را دوباره راه‌اندازی کنیم. غریبه که نیستید یک اتاق دو در دوی زیر شیروانی هم داد برای شروع کار. آنقدر کوچک که توی گرمای تابستان وقتی کولر را روشن می‌کردم، برگ و دفتر و کاغذهای روی میز که بماند حتی نزدیک بود خودمان را هم باد ببرد. الغرض حالا ۱۸ ماه از آن روز می‌گذرد.
ما دیگر در آن اتاق زیر شیروانی طبقه پنج نیستیم. اتاقی نسبتاً بزرگ داریم در طبقه اول. دو همسایه قدرتمند هم داریم در جناحین خودمان: ایران ورزشی و ایران اقتصادی! روابط‌مان با همسایگان حسنه است اینقدر که بعضی وقت‌ها چای و نسکافه همدیگر را هم می‌ریزیم. یک گروه تقریباً ۵۰ نفره هم داریم که تحریریه غیرمستقر و غیرثابت‌مان را تشکیل می‌دهند تا پنجشنبه هر هفته ضمیمه پایان هفته جریده فخیمه ایران در ۳۲ صفحه لای صفحات روزنامه باشد. اینها همه را عارض شدم که این را بگویم: ما و همه دیگر اعضای مؤسسه مطبوعاتی ایران بدون مخاطبی که شما باشید هیچیم! غرض ندارم تعارف تکه پاره کنم که ما روزنامه‌نگارها می‌رویم و می‌آییم اما مؤسسه مطبوعاتی ایران و شما هستید. لاجرم صاحبان و مالکان واقعی این جریده و خروجی‌هایش شمایید که اصلاً رسانه زنده است به مخاطبانش. لاجرم‌تر هم آنکه رسانه خودتان را محروم نکنید از بازخوردهایتان که ما در مؤسسه مطبوعاتی ایران مشتاقیم به شما چنان که یعقوب یوسف را. در نهایت هم سالروز تولد «ایران» را باید ما به شما تبریک بگوییم نه دیگران به ما. «ایران» مبارک‌تان باشد.

«ایران» بخوان... برای همه ذائقه‌ها

مختار حداد
سردبیر
روزنامه الوفاق

«ایران» بخوان... اولین شعار معرفی روزنامه ایران بود که در یکم بهمن ماه ۱۳۷۳ وارد عرصه مطبوعات شد؛ رسانه‌ای که اساس تشکیل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران شد و تحول نوینی را در عرصه رسانه‌های مکتوب ایجاد کرد. برخی از این مطبوعات در نوع خود کم نظیر بودند، ازجمله روزنامه «الوفاق» به زبان عربی برای مخاطبان عرب زبان، «ایران دیلی» برای انگلیسی زبانان، «ایران ورزشی» برای علاقه‌مندان به ورزش، «ایران سپید» به‌عنوان تنها روزنامه در جهان به خط بریل و نشریات و مجلاتی همچون «ایران جوان»، انتشارات کتاب و... این موضوع نشان می‌داد که این مؤسسه رسانه‌ای نوین در عرصه مطبوعات برای همه ذائقه‌ها محصول رسانه‌ای تولید می‌کند. در این سال‌ها نیز به رسانه‌های مؤسسه ایران نشریاتی در قالب روزنامه و مجله و ویژه نامه‌های متعدد با موضوعات متنوع اضافه شده است. همچنین با آمدن رسانه‌های اینترنتی و شبکه‌های اجتماعی از همان آغاز در این حوزه رسانه‌های جدید درمؤسسه ایران حضور پیدا کردند. در دوره جدید نیز تحولات بزرگی را در حوزه تقدیم محصولات جدید رسانه‌ای به مخاطبان بخصوص در حوزه نشر شاهد هستیم. نمی‌توان از نقش رسانه‌های آنلاین چشم‌پوشی کرد و همان طور که اشاره کردم ایران و رسانه‌های آن در این عرصه فعال هستند، اما عرصه رسانه اثبات کرده است که همچنان رسانه‌های چاپی بخصوص روزنامه‌ها جایگاه خود را دارند و در زمینه صحت اخبار نیز دقیق‌تر هستند. محصولات رسانه‌ای وروایی چاپی (کتاب‌ها، مجلات و روزنامه‌ها) ماندگار هستند و برای تاریخ می‌مانند. امروزه می‌بینیم که فضای مجازی در موارد متعددی باعث انتشار اخبار نادرست و حتی تحریف واقعیات شده است و نخواندن کتاب از آگاهی افراد کاسته است. لذا هنوز می‌توان گفت روزنامه وکتاب و مجله منابع معتبرتری هستند. چند سال پیش برخی از رسانه‌های چاپی معتبر دنیا به بهانه تأثیر فضای مجازی بر عرصه رسانه‌ای اقدام به تعطیلی نسخه چاپی‌شان کردند، ولی شاید به یک سال نکشید که باز هم نسخه چاپی را بازگرداندند. بسیاری از رسانه‌های مکتوب با خلاقیت و نوآوری توانسته‌اند هنوز در این عرصه با قوت حرکت کنند وآنچه امروز در روزنامه ایران می‌بینیم این است که با مطالب متنوع ویژه‌نامه‌های خلاقانه و مطالب مؤثر، این مسیر را با توان روزافزون و براساس آنچه مخاطبان با ذائقه‌های مختلف می‌خواهند، ادامه می‌دهد؛ پس هنوز هم «ایران» بخوان...

روزنامه ایران در مسیر سازندگی

سید جواد بشیری
سردبیر
ایران ورزشی

روزنامه‌نگاری در ایران تاریخی کهن دارد. در همه این سال‌ها روزنامه‌نگاری به مرور تکامل پیدا کرد و حتی امروزه که فضای مجازی و اینترنت باعث کمتر شدن اقبال عمومی نسبت به نشریات و روزنامه‌ها شده اما این رسانه آنقدر اهمیت دارد که همچنان می‌تواند در حوزه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و ورزشی تأثیرگذار باشد؛ چنین نگاهی را می‌توان در سیاستگذاری مؤسسه مطبوعاتی ایران مشاهده کرد و بر همین اساس است که نشریات این مؤسسه بر مبنای کیفی‌گرایی به چاپ می‌رسند. سال ۱۳۷۳ بود که روزنامه ایران متولد شد. روزنامه‌ای که فصل نوینی را فراروی مطبوعات کشور گشود. این روزنامه که یکی از رسانه‌های دولتی محسوب می‌شود، در همه این سال‌ها تلاش کرد اقداماتی را که دولتمردان انجام داده‌اند، اطلاع‌رسانی کند. هرچند عملکرد این روزنامه در دولت‌های مختلف فراز و نشیب‌های زیادی داشته است؛ اما در دو سال گذشته خون جدیدی در رگ‌های آن جاری شده است. راه‌اندازی سایت ایران ورزشی نیز گامی بلند در راستای مسیر صعود این مجموعه است. در بخش ورزشی روزنامه ایران، تلاش شده تا گزارش‌ها، مصاحبه‌ها و اخبار اختصاصی که همکارانم در روزنامه ایران ورزشی آنها را تولید و به تحریر آورده‌اند استفاده شود. سیاستگذاری صفحه ورزشی روزنامه ایران، بیان واقعیت‌ها به دور از هرگونه غلو است. این نگرش می‌تواند در نهایت به سود ورزش کشور تمام شود؛ چرا که ورزش کشور نیازمند نگاه درست مخاطبان به این مقوله است تا مطالبه‌گری عمومی در مسیر سازندگی قرار گیرد و نه توجه صرف به حواشی. خوشبختانه در سایر صفحات روزنامه ایران هم چنین نگاهی وجود دارد و شاهد هستیم که جریان‌سازی‌های صحیحی در قالب حوزه‌های مختلف اعم از سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و... در حال انجام است. ۲۹ سال از انتشار روزنامه ایران می‌گذرد و حالا که این روزنامه به بلوغ محتوایی رسیده آرزو می‌کنم سال‌های سال به حیات خود ادامه دهد و شاهد تعالی آن و دیگر نشریات کشورمان باشیم.

ایران آنلاین و چشم‌انداز آینده

احمد جان‌نثاری
سردبیر
ایران آنلاین

مهم‌ترین برنامه ایران آنلاین، روزآمدی و چابک‌سازی در تولید محتواست. تولید محتوای مطلوب با نگاه مخاطب محور حول مسائل و معضلات روز کشور، اصلی‌ترین دغدغه ایران آنلاین است که در دو بخش خبر و تحلیل به بازوی محرک روزنامه ایران تبدیل می‌شود. به موازات تحول در بخش تولید محتوا، تقویت بخش رسانه‌های نوین، عکس و فیلم در دستور کار قرار دارد. راه‌اندازی صفحات ایران آنلاین در شبکه‌های اجتماعی مطرح و بویژه ایرانی انجام شده و محتوای تولیدی مجموعه ایران آنلاین از این طریق به دست مخاطبان شبکه‌های اجتماعی می‌رسد. توجه به قرار گرفتن محتوای تولیدی در قالب‌های متنوع مانند اینفوگرافی، عکس‌نوشت، ویدیوکامنت و سایر قالب‌های گرافیکی و مدیا مورد توجه ایران آنلاین است تا بتوانیم در جذب مخاطب موفق عمل کنیم. یکی از مهم‌ترین برنامه‌هایی که در آینده نزدیک در ایران آنلاین اجرایی می‌شود، مختصرنویسی است. به‌خوبی می‌دانیم که اکثر مخاطبان امروزی به دلیل وقت کم و مشغله‌های زندگی وقت زیادی برای خواندن مطالب بلند ندارند، به همین دلیل باید در تولید محتوا به این نکته توجه ویژه شود. این اقدام می‌تواند ویژگی مهمی در جریان جذب مخاطب باشد. ایران آنلاین برنامه دارد تا در برخی بخش‌ها با یک برنامه بلندمدت به عنوان مرجع خبر و تحلیل در ذهن مخاطب تثبیت شود. حذف اخبار غیرضروری و جلوگیری از تبدیل شدن به پرتابل روابط عمومی‌ها هم در ایران آنلاین در حال اجراست که کمک بالایی به جذب مخاطب خواهد کرد.

نمایی از تحریریه در دهه ۹۰

نمایی از تحریریه، امسال

ما برای آنکه «ایران» خانه خوبان شود...

زهرا کشوری
دبیر گروه
زیست بوم

زیست بوم تا چند وقت دیگر دو ساله می‌شود. روزنامه ایران ۲۷ ساله بود که نخستین صفحه زیست بوم منتشر شد. حالا این صفحه هر روز درباره موضوعی محیط زیستی گزارش می‌نویسد؛ سوژه‌ای در حوزه منابع طبیعی و آبخیزداری را به گفت‌وگو می‌نشیند، میراث فرهنگی را تیتر می‌کند، گردشگری را به بحث می‌گذارد و صنایع دستی را به نقد می‌برد.
دهه هشتاد بود که اخبار میراث فرهنگی و محیط زیست از صفحه حوادث روزنامه‌ها به حوزه اجتماعی آمد. همان دهه بود که مطبوعات ایران برای نخستین بار شاهد تأسیس نخستین خبرگزاری تخصصی و خصوصی در حوزه میراث فرهنگی ایران بود.
آن روز من هم اقبال آن را داشتم که عضوی از آن تحریریه باشم. در همه این سال‌ها، خبرنگاران حوزه میراث فرهنگی و محیط زیست تلاش کرده‌اند تا جایی ثابت در رسانه‌ها داشته باشند. حوزه‌ای که ما خبرنگاران میراث فرهنگی و محیط زیست در دو دهه گذشته درباره آن می‌نویسیم، سرمایه تجدیدناپذیر یک کشور است؛ آب، خاک، جنگل، کوه و... تمدنی که ما از آن به میراث فرهنگی یاد می‌کنیم و خاستگاه ایران، به‌عنوان یکی از کهن‌ترین تمدن‌های جهان است؛ نتیجه وجود آب در سرزمین ماست؛ دَری کیمیا. این جمله مشترک و به تکرار گفته همه باستان‌شناسان و تاریخ‌پژوهان است: «تمدن جایی ریشه می‌زند که آب باشد.» همین یک جمله نشان می‌دهد که این چند حوزه چقدر در هم تنیده‌اند. برای من بعد از یک دهه کار در روزنامه ایران و نزدیک به ۲۳ سال کار در حوزه میراث فرهنگی و محیط زیست، انتشار یک صفحه در روزنامه ایران اتفاق مبارکی است.
نوشتن درباره سرمایه‌های تجدیدناپذیر کشور که به آن جغرافیا می‌گویند و بستر تمدن‌ساز کشور کهنی چون ایران، چیز دیگری است؛ نوشتنی بالاتر از وظیفه و تکلیف. درباره سرزمینی که کارشناسان از آن به «سرزمین بی‌قرار» یاد می‌کنند که دشت‌هایش از سیلاب جان می‌گیرد. یک سو به دریای کاسپین (خزر) می‌رسد و سوی دگر بر دامان خلیج فارس سر می‌گذارد. نوشتن درباره کشوری که شاعران از آن به اولین دختر شرقی، غزل آشوب جهان، نام می‌برند. چه حیف شاعران، درباره آب و خاک هیچ کشوری تصمیم نمی‌گیرند.
ما در این صفحه تمام تلاشمان را کردیم که صدای کارشناسان حوزه زیست بوم ایران باشیم. خدا را شاکریم که همچنان کارشناسان این حوزه‌ها، زیست بوم را جایی برای بیان دیدگاه‌های تخصصی خود می‌بینند؛ دیدگاهی که راه و رسم برخورد یک جغرافیای بی‌قرار را نشان می‌دهد. باشد که سهمی در انتشار نگاه کارشناسی برای بهره‌برداری در تصمیم‌گیری‌های کلان کشوری داشته باشیم... که برای آنکه «ایران» خانه خوبان شود؛ رنج دوران کشیده شده است... ان‌شاءالله.

هستیم چون شما هستید

داریوش کمالی آزاد
عضو گروه
ویراستاران
روزنامه ایران

ما کارکنان روزنامه ایران در این فصل سرد سال و در اولین روز بهمن ماه هر سال تولد روزنامه‌مان را جشن می‌گیریم. امروز و در آستانه سی‌امین سالگرد این میهمانی درون خانوادگی بر خود فرض می‌دانیم از همه دست‌هایی که ادامه حیات فرهنگی ما را میسر می‌کنند(کرده‌اند) از جمله شما هم‌میهنان عزیز صمیمانه سپاسگزاری کنیم. امروز اگر در این فضای رقابت شدید (و شاید تا حدی ناجوانمردانه) با شبکه‌های مجازی، خوشبختانه توانسته‌ایم با راهنمایی‌های مدیران‌مان و گوشزدهای گاه گدار شما هموطنان فهیم به جای اشک دریغ، اشک شوق سی سالگی را به گونه‌هایمان ببینیم باید سپاسگزار همه این دست‌ها و چشم‌ها و زبان‌ها باشیم. سی سال در کنار شما بوده‌ایم و فرهنگ ایران زمین را با همه توان خود فریاد کردیم.
بانگ برزدیم و می‌زنیم:این فرهنگ ایرانی است که می‌تواند در جان‌ها صلایی تازه دراندازد و مردمان سراسر هستی را به بانگ اذان در آسمان آبی عشق دعوت کند. همواره شالوده مثبت‌اندیشی و مثبت زندگی‌کردن را فلسفه راه و قلم‌مان قرارداده‌ایم و هرگز در انتظار روشنایی ونور ناگهانی نبوده‌ایم! چون بر این باوریم؛ تندرستی، شادی و موفقیت کامل در کوتاه مدت حاصل نخواهد شد؛ چراکه فرایند رشدکردن همواره کند است، لذا همواره به دنبال اثرگذاری مثبت و نتیجه پایدار و با دوام هستیم .
یاران، عزیزان، فرهیختگان و شما مردم سراسر این سرزمین پاک، چشمان پرشوق ما بر دستان مهربان و پرعشق شما بوسه می‌زند و همه امیدمان این است که بتوانیم در کنار همه کسانی که با هر سلیقه‌ای در این سرزمین خدایی زندگی می‌کنند به غنای فکری و فرهنگی و عدالت وعشق بیفزاییم.

بهمن ماه هر سال، حال و هوای شروع کار در روزنامه ایران را برایم تداعی می‌کند

مجتبی اعتمادمقدم
عضو شورای
سردبیری
در اوایل انتشار
روزنامه

مجتبی اعتمادمقدم از پیشکسوتان روزنامه ایران است که ابتدا در گروه افکارسنجی روزنامه، سپس در شورای سردبیری، ایران جمعه و همچنین همکاری با خبرنگاران افتخاری روزنامه فعالیت داشته است. اعتمادمقدم، درباره نحوه آشنایی خود با روزنامه و چگونگی ورود به این مؤسسه توضیح داد: با وجود اینکه من در روزنامه‌های متعددی کار کردم اما هنوز هیچ جایی برای من روزنامه ایران نیست و نبوده است. هنوز هم در ایام نزدیک بهمن، آن حس و حال برای من تداعی می‌شود. آشنایی من با روزنامه شاید متفاوت‌تر از سایر همکاران دیگر بود.
قبل از شروع فعالیت روزنامه ایران، من به سبب اینکه جزو سردبیران پژوهش خبرگزاری ایرنا بودم، از اردیبهشت و خرداد سال ۷۳ که بحث احداث روزنامه ایران از طرف مدیرعامل وقت ایرنا آقای فریدون وردی‌نژاد به آقای رضائیان مدیر پژوهش آن زمان در ایرنا، مطرح شد، در جریان انتشار روزنامه قرار گرفتم. در آن دوره من در مدیریت پژوهش ایرنا، کار نظرسنجی و افکارسنجی را انجام می‌دادم.
وی گفت: با توجه به موفقیتی که گروه نظرسنجی ما داشت، مسئولان وقت از جمله آقای وردی‌نژاد و آقای رضائیان به این نتیجه رسیدند که برای نخستین بار یک سرویس به نام نظرسنجی در روزنامه ایران راه‌اندازی کنند و بعد از آن من دبیر گروه نظرسنجی در روزنامه ایران شدم. درواقع گروهی راه‌اندازی شد که در رسانه‌های ایران سابقه نداشته است و این باب آشنایی و ورود من به روزنامه ایران شد. حضورم در روزنامه ایران برای من پرافتخارترین و به یادماندنی‌ترین روزها بود.
این روزنامه‌نگار بیان کرد: روزنامه ایران ویژگی‌های منحصر به فردی داشت؛ اولین ویژگی این بود که تحریریه روزنامه ایران تلفیقی از روزنامه‌نگاران قدیم و جدید بود. روزنامه‌نگارانی همچون آقای بلوری، بهزادی، مرحوم مهدی‌زاده و کسانی که در دوره‌های گذشته سوابق درخشانی در مطبوعات داشتند در روزنامه فعالیت می‌کردند و در کنار آنان، نیروهای جدید و جوانی بودند که در دوره‌های خودشان نسبت به خیلی‌ها سرآمد بودند.
این تلفیق منتج به روزنامه‌ای شد که خیلی طرفدار داشت و در دوره خودش و دوره‌های بعدی گل کرد. در روزنامه ایران قدم اول را خیلی محکم برداشتند به همین خاطر به نظرم برخی از موفقیت‌هایی که می‌بینیم به دلیل همان گام نخست است.
وی درباره وظایف خود در روزنامه ایران گفت: یکی از وظایف من در روزنامه ایران در سال ۷۴ به بعد، مسئولیت خبرنگاران افتخاری بود که حدود ۱۰۰دانشجوی ارتباطات و روزنامه‌نگاری جذب شدند و ضمن حضور در تحریریه وآموزش عملی توسط اساتید باتجربه خبر، گزارش ، گفت‌وگو و...از نیمه دهه ۷۰ وآغاز دهه۸۰ به بعد تاکنون بخش زیادی از آنها جزو روزنامه‌نگاران موفق و مؤثر بودند.
اعتمادمقدم در پاسخ به این سؤال که اگر هم‌اکنون در روزنامه و درهمان گروهی که سابقاً مشغول بودید، حضور داشتید چه موضوعاتی را مطرح می‌کردید، گفت: من در دو دوره به روزنامه آمدم؛ یک دوره همان ابتدای کار بود که از سال ۷۳ تا ۷۷ بود. اگر بخواهم درباره دوره اول بگویم این است که به نظرم افکارسنجی و انعکاس در رسانه‌ها خیلی کار مفید و ضروری است. ما یک مشکلی در رسانه داریم که آن هم نشناختن مخاطب است به همین خاطر تیراژ روزنامه‌ها اکنون مناسب نیست ولی در کشورهای پیشرفته رسانه‌های نوشتاری‌شان این گونه کم تیراژ نشده و هنوز پرمخاطب هستند. به هر حال رسانه نوشتاری ماندنی است زیرا منابعش قابل استناد است.
وی به تشریح مشکلات رسانه‌های آنلاین پرداخت و گفت: مشکل شبکه اجتماعی بحث استناد و منابع است، بحث شایعه و صحت خبر هم هست اما این موضوع در رسانه‌های نوشتاری با توجه به دروازه‌بانی خبر، کمتر است. در کل متأسفانه در جامعه ما به رسانه‌ها کم لطفی می‌شود. اگر امروز در حوزه پژوهش در روزنامه فعالیت داشتم حتماً به این موضوع می‌پرداختم که چگونه می‌توانیم مخاطب را جذب کنیم.
وی افزود: در سال‌های ۸۱ تا ۸۴ عضو گروه سردبیری و سردبیر ایران جمعه بودم. در ارتباط با ایران جمعه باید بگویم که کارهایی انجام شد که نوآوری داشت و در بحث گرافیک و مطلب تولد صفحات نو خیلی کم سابقه بوده است. الان اگر بودم با توجه به شناخت از مخاطب به سمت نوآوری می‌رفتم و بیشتر تلاش می‌کردم که حرف مردم را بشنویم.
اعتماد مقدم تأکید کرد: ما در ابتدای روزنامه بدون هیچ نگاهی که مثلاً بخواهیم یک خط فکری را نسبت به یک خط فکری دیگر ترجیح دهیم، فعالیت می‌کردیم و نگاه به افراد از جهت توانمندی آنها بود. ما تحول و نوآوری را می‌دیدیم و همین موجب می‌شود یک روزنامه پرمخاطب شود.

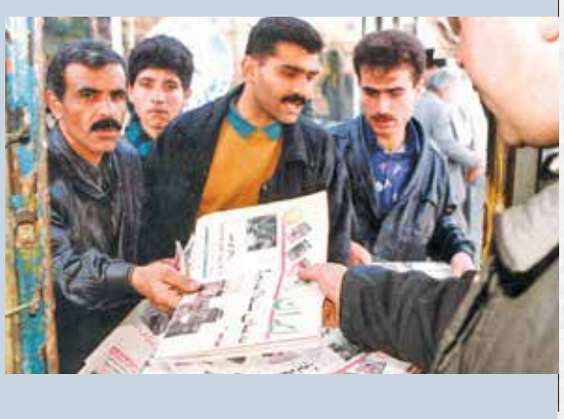

> یکی از ویژگی‌های تحریریه روزنامه ایران این بود که تلفیقی از روزنامه‌نگاران قدیم و جدید و کسانی که در دوره‌های گذشته سوابق درخشانی در مطبوعات داشتند در کنار نیروهای جدید و جوانی که در دوره‌های خودشان نسبت به خیلی‌ها سرآمد بودند فعالیت می‌کردند